

ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းထက်ပိုပြီး
သနားခြင်းဂရုဏာသည် တရားမျှတခြင်းထက်ပိုသည်။

၆ ယနေ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ခရစ်တော်၏ ပညတ်တရားဖြစ်သည်။

“ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လေ့ဟူသော ပညတ်တရားကိုကျင့်လျှင် ပညတ်တရား ရှိသမျှကို အကြွင်းမဲ့ကျင့်ရာရောက်၏” (ဂလာတိ ၅:၁၄)

ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် မောရှေ၏ ပညတ်တရားထက်ပို၍ တင်းကျပ်ခြင်းမှာ ၎င်းသည် ထိုပညတ်တရားတို့ထက် ပို၍တာသွားသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ပညတ်တရားတွင် ခွင့်လွှတ်ခြင်း အမှန်အားဖြင့်မရှိ။ ယင်းက “သူ့မျက်စိကို ဖျက်လျှင်၊ ကိုယ်မျက်စိကို ဖျက်ခြင်းကိုခံစေ။ သူသွားကိုချိုးလျှင် ကိုယ့်သွားချိုးခြင်းကို ခံစေ” ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော်သခင်ယေရှုက မိမိ၏ညီအစ်ကိုက မိမိအားအကြိမ်ရက်နစ်ဆယ်ခုနစ်လီစော်ကားပြီး ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို တောင်းခံလာလျှင် မိမိတို့အနေနှင့်ခွင့်လွှတ်သည်ဟု သွန်သင်ထားသည်။ (မဿဲ ၅:၃၈-၃၉၊ ၁၈:၂၁-၂၂) သို့ဖြစ်၍ အရာရာကို သူ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့်သာ လုပ်ဆောင်ရမည်ဖြစ်ရာ မိမိတို့အနေနှင့် ပညတ်တရားထက်ပို၍ သနားခြင်းဂရုဏာပိုရှိရမည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာပိုရှိရမည် ဖြစ်သည်။

လူတို့အနေနှင့် ပညတ်တရားကို စောင့်ထိန်းလိုက်နာရမည် ဖြစ်သောကြောင့်သာ နာခံလိုက်နာခြင်းသာဖြစ်နေပြီး ထိုထက်ပို၍ များပြားသော လူတို့က ၎င်းတို့အားပညတ်တရားက လုပ်ဆောင်ခိုင်းသလောက်ကိုသာ လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ချစ်ခြင်းမေတ္တာက အစမှအဆုံးတိုင် လုပ်ဆောင်သည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် မှန်ကန်သောအရာကို လုပ်ဆောင်ပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်အတွက် အကွာအဝေးတစ်ခုကို သွားပေလိမ့်မည်။ အခြားသူများအား မိမိတို့ကိုယ်ထက်ပို၍ချစ်ရန် အစွမ်းတန်ခိုးနှင့် ခွန်အားကို ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်က မိမိတို့ကိုပေးအပ်လိမ့်မည်။

ဘုရားသခင်သည် ဤအခြင်းအရာပေါ် တစ်ချိန်လုံးလုပ်ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ မှန်ကန်ပြီး ချစ်ခြင်းမေတ္တာ အရင်းခံသောစိတ်ဖြင့် အရာရာကိုလုပ်ဆောင်ရန် မိမိတို့အား သွေးဆောင်ဖို့ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိတို့သည် သူနှင့်အခြားသူတို့ကိုချစ်၍ မှန်ကန်သောအရာကိုသာ ပြုလုပ်လိုသောကြောင့်ပင်။